

Ved Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) er modtaget et Andragende fra 40 Gæstgivere i København om, at der maa gives dem Adgang til at ombytte deres Borgerskaber som Gæstgivere med Næringsadkomst som Bøværttere eller Restauratører.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Bøværtning.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3091 fg.)

Sagen sattes under Forhandling.

Philipsen: Mit første Ord i denne Sag skal være en Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremsat nærværende Lovforslag, og en Udtalelse af Tilfredshed over dets Indhold i Hovedtrækkene, samtidig med en Udtalelse af Tilfredshed over den Maade, paa hvilken nærværende Lovforslag er kommet til Verden. Det er som bekendt blevet til i Henhold til en Opfordring i Fjor fra Folketingets Side til den daværende Indenrigsminister om at fremsætte et Lovforslag i denne Retning, en Opfordring, der ikke blot indeholdt en Udtalelse i Almindelighed om Ønskeligheden af en Reform af Loven af 23de Maj 1873, men som ogsaa, om end kun i store Træk, angav de Punkter, i hvilke Folketinget mente det rigtigt, at Loven burde reformeres. Denne Opfordring har den nuværende Indenrigsminister efterkommet og efterkommet paa en Maade, som jeg tror, det høje Ting i det hele og store vil finde fyldestgørende. Jeg tror, at den Fremgangsmaade, her er fulgt, er god og naturlig under en Forudsætning, som jeg straks skal nævne. Jeg har alt i den korte Tid, jeg har haft den Ære at have Sæde i dette Ting, flere Gange haft Lejlighed til at udtale, at jeg anser det for Regeringens Opgave at fremsætte Forslag til organisk Lovgivning; det er Tingenes Opgave at kritisere Forslagene og gennem Opfordringer at fremskynde Lovgivningsarbejdet, naar dette tiltrænges. Denne naturlige Vej forudsætter imidlertid selv-

følgelig, at der bestaar et Tillidsforhold mellem Regeringen og Rigsdagen. Naar det, som det jo desværre ikke er Tilfældet nu, ikke er saa, ja, da er det kun saadanne mere neutrale Omraader, som det her foreliggende, hvor denne Fremgangsmaade kan bringes til Anvendelse. Men det, der er kommet ud af det i nærværende Sag, er et Vidnesbyrd om, hvor meget bedre Forholdene kunde ligge i vort Fædreland, naar der var et saadant Tillidsforhold mellem Regering og Rigsdag.

Jeg sagde, at den højtærede Indenrigsminister i alt væsentligt har efterkommet de Opfordringer, som Tinget i Fjor stillede til hans Forgænger. Der er to ikke ganske uvæsentlige Punkter, hvor dette ikke er sket, kun det ene af dem fandt indgaaende Omtale ved Forslagets Forelæggelse. Hvad der ikke fandt Omtale, i det mindste ikke indgaaende Omtale, var, at Indenrigsministeren ikke har taget Hensyn til Folketingets Opfordring om at lade Lovforslagets Udarbejdelse være afhængig af en forudgaaende social Enquête om Børnebeskæftigelsens Omfang i det hele i Danmark. Jeg hører til dem, der mene, at det er ikke ganske heldigt, at en saadan Enquête ikke er gaaet forud for Lovforslaget. En mindre væsentlig Følge deraf vil jo blive følgende. Som de Herre erindre, var der under Sagens Behandling i Fjor en ret heftig Strid imellem Medlemmer af det socialistiske Parti, som hævdede, at der er sket store Misbrug af Børn ved Landbruget, og Landborepræsentanter, der ere bekendte for deres varme Sind, deres Sympati for de smaa i Samfundet og som stærkt protesterede derimod. Deraf kunde man slutte, at naar de udtalte sig paa den Maade, som de gjorde, var det i fuld, oprigtig Overbevisning om, at der ikke fandt saadanne Misbrug Sted. Altsaa Mening stod imod Mening; en social Enquête vilde have kunnet tilvejebringe Klarhed paa det Punkt. Vi maa nu finde os i, at naar Spørgsmaalet bliver rejst igen, staar atter Anskuelse imod Anskuelse. Det er det mindst væsentlige, det er mere væsentligt, at selve Børnebeskæftigelsen har en saa broget, mangfoldig Karakter, at det ikke kan undgaas, at naar man lovgiver om den i saa vidt Omfang, som i nærværende Lovforslag, vil man, naar man kommer uden for det egentlig industrielle Arbejde, arbejde paa en vis Maade paa gyngende Grund.

Maa jeg i nogle Hovedtræk minde om, hvor omfattende Børnebeskæftigelse er, maaske langt mere omfattende, naar man